

Bức thư ngỏ gửi cụ Tổng Bí Thư và quý vị thành viên Bộ Chính Trị đảng CSVN

Huy Vũ

Kính thưa cụ Tổng và quý vị,

Là một người Việt đang sống tạm dung trên đất Mỹ, tôi xin trân trọng cảm ơn quý vị đã gọi chúng tôi bằng những cụm từ lịch thiệp và thân thương như “Việt Kiều Yêu Nước” và “Khúc Ruột Ngàn Dặm” chứ không còn gọi chúng tôi là “bè lũ phản động chạy theo đế quốc Mỹ để ăn bơ thừa, uống sữa cận” nữa. Và nếu tôi nhớ không lầm thì vào ngày 24-07-2013, khi viếng thăm nước Mỹ ông chủ tịch Trương Tấn Sang của quý vị lại còn trịnh trọng cảm ơn tổng thống Obama đã chăm sóc và giúp đỡ chúng tôi tận tình nữa.

Là một “Khúc Ruột Ngàn Dặm” và cũng là một “Việt Kiều Yêu Nước” nên khi thấy một điều gì đó có hại cho đất nước tất phải báo cáo ngay với quý vị để tìm cách đối phó mới phải đạo con dân và đó cũng là nguyên nhân thúc đẩy tôi mạo muội viết lá thư này gửi cho quý vị.

Thưa quý vị:

Mới đây báo chí trong nước cũng như nước ngoài có phổ biến bài diễn văn của ông Obama, tổng thống Hoa Kỳ, đọc tại Trung Tâm Hội Nghị Quốc Gia Hà Nội ngày 24-05-2016, và tôi tin là quý vị đã đọc bài diễn văn này rồi, song bản văn mà quý vị đã đọc chắc là bản tiếng Việt do các nhà báo bồi bút dịch từ bản tiếng Anh. Theo chỗ tôi biết thì các nhà báo này vì quán tính nên không dám dịch sát nghĩa mà chỉ dịch thể nào cho có lợi nhất cho việc tuyên truyền và làm vừa lòng quý vị, do đó ý nghĩa của bản văn chẳng những không trung thực mà đôi khi còn bị xuyên tạc đi nữa.

Sau khi đọc bản gốc, tôi nhận thấy trong bài diễn văn này ông Obama đã trao cho quý vị một món quà trông bề ngoài khá hấp dẫn, song thực ra nó là một trái bom nổ chậm rất nguy hiểm, nếu quý vị táy máy, mần mê, rờ rẫm mạnh tay một chút là nó nổ tung và quý vị sẽ tan xác theo nó đấy.

Trước khi nói về trái bom nổ chậm, tôi nghĩ quý vị nên biết chút ít về thân thế và sự nghiệp của ông Obama, thì mới có thể lường hết được mức độ nguy hiểm của trái bom đến mức nào? Cha của ông Obama là một người gốc Phi Châu di cư sang Mỹ, rồi lấy vợ Mỹ sinh ra ông ta, nghĩa là ông Obama mới chỉ là thế hệ thứ hai của một di dân da màu. Năm 1991 ông Obama tốt nghiệp tiến sĩ luật khoa tại trường đại học danh tiếng, Harvard; năm 1996 đắc cử Thượng Nghị Sĩ tiểu bang Illinois; năm 2004 đắc cử thượng nghị sĩ Liên Bang Hoa Kỳ; và năm 2009 đắc cử Tổng Thống Hoa Kỳ. Một người gốc da màu, thế hệ thứ hai, mà sự nghiệp chính trị của ông ta đã vẻ vang như thế, thì chắc chắn ông ta phải là người có thực học và có thực tài. Về phương diện lý thuyết, nước Mỹ hầu như không còn vấn nạn kỳ thị chủng tộc nữa; song trong thực tế, thì việc kỳ thị chủng tộc vẫn âm ỉ và liên tục xảy ra khắp mọi nơi trên đất Mỹ, vì thế có thể nói một người da màu đắc cử tổng thống Hoa Kỳ là một điều khá ngạc nhiên và thật sự khó khăn. Vì thế người ta tin rằng ông Obama chắc hẳn là một người chẳng những có thực học mà còn có thực tài nữa. Đối với nhân dân Mỹ một kẻ lưu manh, xảo trá, quỷ quyệt, khôn vặt không cách chi để trở thành tổng thống được; về mặt này chắc quý vị cũng nhất trí với tôi là ông Hồ Chí Minh thật sự không đáng xách dép cho ông Obama. Khi nói điều này ra, thật sự không chỉ chạm đến lòng tự ái sâu xa của quý vị thôi đâu, mà còn chạm đến lòng tự ái của chính tôi nữa, vì dẫu sao tôi vẫn là người Việt Nam và đã có một thời gian khá dài, luôn miệng hát: “*Ai yêu bác Hồ Chí Minh hơn chúng em nhi đồng.*” và coi bác như là thánh sống. Trái lại, nếu ta so sánh về mặt lưu manh và xảo trá, giữa ông Obama và ông Hồ, thì quả thật ông Obama lại không đáng xách dép cho ông Hồ, phải không quý vị?

Bây giờ tôi xin được nói về trái bom nổ chậm mà ông Obama biểu quý vị qua bài diễn văn của ông ta đọc tại Trung Tâm Hội Nghị Quốc Gia Hà Nội. Lời mở đầu khi trao cho quý vị trái bom nổ chậm, ông ta đã khôn khéo nói:

“... *Xin coi tôi như là một người bạn của Việt Nam, và cho phép tôi chia sẻ quan điểm của tôi là tại sao tôi lại tin rằng mọi quốc gia sẽ thành công một khi quyền làm người của mọi người được tôn trọng.*” (But as a friend of Vietnam, allow me to share my view -- why I believe nations are more successful when universal rights are upheld).”

Cứ theo quan điểm của ông ta, việc đưa đất nước đến thành công “dễ ợt” à. Quý vị không cần phải làm gì nhiều đâu, mà chỉ cần tôn trọng mấy cái quyền tự do vớ vẩn như quyền tự do phát biểu, quyền tự do ngôn luận, quyền tự do tín ngưỡng, quyền tự do lập hội đơn giản thế thôi. Để thuyết phục quý vị hãy chạm mạnh tay vào trái bom, ông ta tiếp:

“Khi có tự do phát biểu và tự do báo chí, người dân có thể chia sẻ ý tưởng và tiếp cận với mạng kết nối máy vi tính toàn cầu và các phương tiện truyền thông không bị hạn chế, điều này là nhiên liệu cần thiết cho việc canh tân kinh tế đưa đất nước đến thịnh vượng và cũng là cái nôi cho các ý tưởng mới nảy sinh. Facebook đã khởi đầu như vậy và một số tập đoàn lớn của chúng tôi cũng đã khởi đầu như thế, vì có sáng kiến mới lạ và họ có thể chia sẻ cái sáng kiến ấy.

Khi người dân có tự do báo chí, thì nhà báo và bloggers có thể làm sáng tỏ những bất công và lạm dụng và điều này buộc các viên chức nhà nước phải có tinh thần trách nhiệm và phải tạo dựng lòng tin của công chúng, đó cũng là điều làm cho hệ thống chính quyền được vận hành tốt đẹp.

Khi người dân có quyền tự do ứng cử và vận động, và khi người dân được quyền tự do bầu chọn đại diện của họ trong các cuộc bầu cử tự do và công bằng, thì đất nước sẽ ổn định, bởi vì người dân biết rằng tiếng nói của họ được quan tâm và một sự thay đổi có thể đạt được trong an bình mà không cần đến bạo động. Điều này còn thu hút được nhiều người mới tham dự vào hệ thống vận hành của chính quyền nữa.

Khi người dân có tự do tôn giáo, nó không chỉ cho phép người dân bày tỏ trọn vẹn tình thương và lòng trắc ẩn vốn là trọng tâm của các tôn giáo lớn, mà nó còn cho phép những nhóm người cùng tín ngưỡng cống hiến cho cộng đồng của họ qua các trường học, qua các bệnh viện, và qua việc chăm sóc người nghèo khó và yếu kém.

Khi có quyền tự do lập hội, người dân được tự do thành lập các hiệp hội dân sự thì đất nước có thể giải quyết tốt đẹp hơn đối với những thử thách mà đôi khi chính quyền không thể đơn phương giải quyết.

Theo quan điểm của tôi, thì việc tôn trọng các quyền tự do này chẳng những không đe dọa đến sự ổn định mà thật sự là củng cố sự ổn định và còn là nền tảng cho sự tiến bộ nữa.”

Để quý vị tin rằng tôi đã chuyển dịch từ Anh Ngữ sang Việt Ngữ đoạn văn kể trên một cách rất sát nghĩa, thoát nghĩa, rất bình dân học vụ và dễ hiểu, nếu cụ Tổng và một vài vị khác có lú lẫn đôi chút vẫn có thể hiểu được dễ dàng, nên xin được trích dẫn nguyên văn bằng Anh Ngữ đoạn văn được tôi dịch ra tiếng Việt kể trên:

“When there is freedom of expression and freedom of speech, and when people can share ideas and access the Internet and social media without restriction, that fuels the innovation economies need to thrive. That's where new ideas happen. That's how a Facebook starts. That's how some of our greatest companies began -- because somebody had a new idea. It was different. And they were able to share it.

When there's freedom of the press -- when journalists and bloggers are able to shine a light on injustice or abuse -- that holds

officials accountable and builds public confidence that the system works.

When candidates can run for office and campaign freely, and voters can choose their own leaders in free and fair elections, it makes the countries more stable, because citizens know that their voices count and that peaceful change is possible. And it brings new people into the system.

When there is freedom of religion, it not only allows people to fully express the love and compassion that are at the heart of all great religions, but it allows faith groups to serve their communities through schools and hospitals, and care for the poor and the vulnerable.

And when there is freedom of assembly -- when citizens are free to organize in civil society -- then countries can better address challenges that government sometimes cannot solve by itself. So it is my view that upholding these rights is not a threat to stability, but actually reinforces stability and is the foundation of progress.”

Bây giờ xin cho phép tôi được đi vào chi tiết một chút để giúp quý vị hiểu được vấn đề một cách rõ ràng hơn.

- Giả dụ quý vị nghe theo lời xúi bẩy của ông Obama chấp nhận cho dân chúng Việt Nam được quyền tự do ngôn luận, nghĩa là người dân được quyền tự do bày tỏ ý tưởng, cảm nhận và cảm nghĩ của họ về đường lối và hành động của chính quyền hiện hữu hay của đảng CSVN hiện nay thì điều gì sẽ xảy ra? Chắc chắn là không phải chỉ có những nhà báo và bloggers lẻ tẻ đâu mà cả 90 triệu dân trong nước xúm lại bới móc, phơi bày, bộc bạch những tội ác “cao như núi, dài như sông, mênh mông như biển cả” của đảng CSVN từ ngày nắm chính quyền đến nay, thì cái đảng CS của quý vị dù gồm toàn là

những đỉnh cao trí tuệ của dân tộc, liệu còn có thể tiếp tục ngồi chồm hổm trên hiến pháp và luật pháp như hiện nay nữa không? Mặt khác, lời dạy vàng ngọc của cụ Tổng Bí Thư rằng, hiến pháp là văn kiện cao cấp nhất của Nhà Nước nhưng vẫn đứng sau cương lĩnh của đảng CSVN liệu còn có giá trị nữa không?

- Giả dụ quý vị nghe theo lời dụ khị của ông Obama cho phép dân chúng trong nước được quyền tự do báo chí, nghĩa là được quyền ra báo tự do, được quyền nhòm ngó đến tất cả những gì mà đảng CSVN đã và đang làm để viết báo và đăng báo, thì điều gì sẽ xảy ra? Chắc chắn là tất cả những việc làm mờ ám như nhận những khoản hối lộ khổng lồ của các nhà thầu Trung Cộng để cho họ được trúng thầu các dự án bạc tỷ, để bán rừng bán biển cho họ khai thác dài hạn của các viên chức cao cấp trong đảng CSVN được đưa lên mặt báo để cho bàn dân thiên hạ chiêm ngưỡng thì liệu đảng CSVN còn có đủ liêm sỉ để tiếp tục làm đầy tớ nhân dân thêm vài chục năm nữa không? Va ngược lại là nhân dân VN còn đủ kiên nhẫn và can đảm nhận quí làm đầy tớ cho họ thêm nhiều năm nữa không? Và lúc bấy giờ cái gọi là Chỉ Thị số 15-CT/TW của Bộ Chính Trị Trung Ương về sự lãnh đạo của đảng đối với việc điều tra, xử lý các vụ tham nhũng có liên quan đến các đảng viên đảng CSVN, liệu còn đủ khả năng bao che cho quý và các đồng chí của quý vị được tự do tham nhũng như hiện nay nữa không? Tôi còn tin rằng, nếu quý vị cho cái đám “dân ngu khu đen” trong nước được tự do báo chí, thì trong số 3 triệu đảng viên của đảng CSVN hiện nay của quý vị sẽ có ít nhất là 2 triệu viên bị vạch mặt chỉ tên dính líu đến việc lạm dụng chức quyền và thông đồng với nhau để tham nhũng.
- Giả dụ quý vị nghe theo lời của ông Obama cho dân Việt Nam có quyền tự do tín ngưỡng thật sự (chứ không phải chỉ trên đầu môi chót lưỡi) nghĩa là có quyền đặt niềm tin của họ vào những điều siêu nhiên, cũng như những đạo lý, lễ nghi, tục lệ và tổ chức liên quan đến niềm tin đó, thì liệu các tổ chức tôn giáo “quốc doanh” mà quý vị đang điều hành có thể còn tồn tại nữa không? và liệu quý vị còn có thể đặt chình ình những bức tượng mặt trời trán bóng của ông Hồ vào ngay giữa gian tiền đường trong những ngôi chùa, để ép buộc Phật tử cúng lạy lão ta hàng ngày nữa không? Một khi quý vị cho phép các tôn giáo được chính thức chăm sóc và giúp đỡ những nghèo khó và yếu kém trong xã hội hiện nay thì những người mà ông Obama gọi là “the poor and the vulnerable” đa phần là dân oan, họ bị chính quý vị hay các đồng chí của quý vị toa rập với nhau cướp đất, ủi sập nhà cửa của họ đến nỗi họ phải thành dân không nhà, sống cầu bơ cầu bất nơi đầu đường xó chợ, bữa đói bữa no, có thể ngồi yên để nhìn quý vị nhởn nhơ nhẩy múa trước mặt họ sao? Đám dân này khá đông, họ không còn gì để mất, lại sục sôi phẫn uất và chan chứa bất khuất đang chờ cơ hội để đòi lại quyền sống đầy? Khi các hội đoàn tôn giáo đến giúp đỡ cái đám dân oan đó, không lẽ họ chỉ thuần túy giúp đỡ vật chất không thôi sao hay là họ lại khuyến khích đám người này biểu tình phản đối và lật đổ quý vị?
- Giả dụ quý vị nghe theo lời dụ khị của ông Obama cho dân chúng được quyền tự do tập họp và lập hội, có nghĩa là được tổ chức các hiệp hội, các hội đoàn mà không cần phải có sự cho phép hay chấp thuận của chính quyền. Như thế có khác nào, quý vị đã chấp nhận đa nguyên, và lúc đó đảng cộng sản vinh quang của quý vị còn được quyền làm mưa làm gió trên cái cái dải đất hình chữ S này như hiện nay nữa không? Và thân phận quý vị sẽ ra sao, liệu có còn được tham nhũng thả cửa mà không sợ bị truy tố nữa không?

Tóm lại tôi khuyên quý vị cần phải mạnh dạn và cương quyết bỏ ngoài tai những lời dụ dỗ ngon ngọt của Obama. Nghe hấn xúi bậy mà làm theo là lãnh hậu quả khôn lường, nếu không chết thì chắc cũng ngắc ngoải đấy chứ chẳng phải chơi đâu. Quý vị nên cố gắng giữ đường lối ngoại giao khôn khéo như hiện nay là tốt nhất, cứ dờ dờ ương ương, cứ ềnh ềnh xiù xiù, cứ hư hư thực thực, cứ nghiêng bên một tí, cứ ngã bên kia một tẹo, làm cho những đối tượng giao tiếp với quý vị chẳng biết đâu mà rờ tất phải nghi ngờ và gặm ghè lẫn nhau, rồi tranh nhau o bế, ve vãn quý vị, thế là quý vị ở giữa giữa hưởng lợi từ cả hai phía. Quý vị sẽ sung sướng như một chàng trai trẻ nằm giữa hai cô vợ trẻ đẹp trong chuyện ngụ ngôn của ta ngày xưa. Cô vợ nằm phía trong năn nỉ:

*“Anh ơi ngảnh mặt vào trong
Mai em đi chợ mua bún với lòng anh xơi”*

Cô vợ nằm phía ngoài ì-ôi:

*“Anh ơi ngành mật ra ngoài
Mai em đi chợ mua mật với củ mài nấu chè anh ăn”*

Khuyên quý vị tiếp tục duy trì đường lối ngoại giao khôn khéo này, không phải tôi cố tình nguy hiểm để dụ khị quý vị bước vào ngõ cụt đâu, mà là nói có sách, mách có chứng hẳn hoi đấy. Chắc quý vị đã từng đọc lịch sử một nước láng giềng của chúng ta là Thái Lan chứ? Khách quan mà nói, dân tộc Thái Lan thua kém dân tộc ta về mọi mặt, song họ có bị nước khác đánh chiếm và cai trị đâu. Trong tiến trình lịch sử, Thái Lan hầu như không có một cuộc chiến tranh nào to lớn và kéo dài khiến hàng triệu người dân của họ bị giết oan uổng như dân VN cả. Sở dĩ họ có được như thế là vì đất nước họ không có một vị lãnh tụ nào ngu si song lại tưởng là khôn ngoan như ông Hồ của quý vị cả, nên ông ta đã cống con rắn cộng sản khổng lồ, răng sắc nhọn như gươm đao, về nước rồi thả ra cho cắn bằng thích đồng bào ruột thịt của ông ta. Từ năm 1945 đến nay đã có trên dưới 10 triệu con dân nước Việt đã bị con rắn cộng sản này cắn chết dưới rất nhiều hình thức khác nhau, và chắc chắn sẽ còn hàng triệu người Việt khác còn bị con rắn CS này tiếp tục cắn chết dài dài nữa.

Quý vị cứ theo đuổi đường lối ngoại giao kiểu “đánh đờ” với Mỹ-Trung như hiện nay là tốt lắm, nó sẽ làm cho đám dân trong nước có phần nào yên tâm, vì tin rằng quý vị “Theo Mỹ Chống Trung” thì tất nhiên việc biểu tình phản đối vì nghi ngờ quý vị bán nước cho Trung Cộng chắc chắn sẽ giảm dần rồi tiêu tan. Hơn 40 năm trước ông Hồ và đảng Cộng Sản của quý vị đã đạt được thành công to lớn là chiếm được miền Nam nhờ vào việc bịp bợm người dân miền Bắc với khẩu hiệu “Chống Mỹ Cứu Nước”, thì bây giờ không có lý do gì mà quý vị lại thất bại trong việc bịp bợm dân chúng toàn quốc với khẩu hiệu “Theo Mỹ Chống Trung” được. Tuy nhiên hiện nay với mạng lưới toàn cầu hóa có thể làm quốc sách bịp bợm của quý vị gặp rất nhiều khó khăn, song tôi tin rằng với di sản khổng lồ và quý báu về nghệ thuật bịp bợm siêu đẳng của ông Hồ để lại cho quý vị mà quý vị hiện đang ra sức học tập thì việc vượt qua những khó khăn này chỉ là chuyện nhỏ.

Còn một điều quan trọng khác nữa, tiện đây tôi cũng xin nói ngay để quý vị tường là việc dân chúng trong nước đang muốn tìm cơ hội để vùng dậy lật đổ quý vị đấy, đó là điều có thật và tôi nghĩ, chắc chắn quý vị cũng biết như thế. Nhưng muốn làm được việc này, theo tôi nghĩ, ít nhất phải có ¼ dân chúng trong nước có đủ can đảm, nghĩa là không hèn, may ra mới đủ sức làm được chuyện lật đổ quý vị. Song với tình trạng dân chúng trong nước hiện nay thì số người hiểu biết và can đảm dám xả thân cứu nước thì vẫn còn quá ít; còn số người hèn nhát, thờ ơ và vô cảm thì quá nhiều, với một khối “thù địch” yếu kém như thế, họ chỉ đủ sức gãi ghe cho quý vị thôi, chứ không thể lật đổ quý vị được đâu mà sợ. Quý vị cứ việc nhìn vào vụ biểu tình chống Formosa thải chất độc tàn phá tài nguyên và môi trường miền Trung trong những ngày vừa qua, thì biết rõ sự hèn nhát của người dân trong nước hiện nay đến mức nào. Cả nước có trên dưới 100 triệu dân mà chỉ có khoảng trên dưới 3 ngàn mống lóng ngóng biểu tình phản đối Formosa thôi; nghĩa là cứ 100.000 người dân trong nước mới có được 3 mống chống Formosa, một công ty tư nhân ngoại quốc. Nếu vì sợ đám đầu trâu mặt ngựa công an, dân phòng, côn đồ của quý vị đánh đập bẻ đầu, sút trán hay bắt bỏ tù v.v... thì cũng tạm coi như là có lý do chánh đáng đi, song còn lời kêu gọi “bất tuân dân sự” phản đối trò hề “đăng cử dân bầu” của quý vị, nghĩa là chỉ cần ngồi nhà không thèm đi bầu thôi, thì đâu có thằng công an, dân phòng hay côn đồ nào dám xông vào nhà đánh đập rồi cũng đi bầu đâu mà còn không dám làm, thì nói chi đến việc lật đổ quý vị nữa.

Còn đám người Việt ở nước ngoài, đông nhất là ở Mỹ, quý vị chẳng nên quan tâm làm gì cho mệt, vì chúng chỉ giỏi đánh võ mồm thôi, chứ chẳng làm nên cơm cháo gì đâu. Chỉ một số ít trong đám này là thực tình chống cộng thôi, song chúng có một nhược điểm quan trọng không có cách nào vượt qua được là, thằng nào cũng muốn làm xếp không à, nên chẳng thằng nào chịu thằng nào, và hễ cứ thấy thằng nào nổi nổi một chút là những thằng khác xúm lại hạ bệ liền nên cộng đồng VN ở Mỹ có tiếng là đông đảo song lại chia năm xẻ bảy, nên chẳng nhóm nào có thực lực cả. Chia rẽ như thế thì làm sao có thể lật đổ quý vị mà lo.

Sau hết, xin nói để quý vị biết là, từ nước ngoài nhìn về VN qua chuyến viếng thăm của ông Obama vừa qua, tôi thấy được điều là hầu hết người dân trong nước có khuynh hướng thân Mỹ nhiều lắm rồi đấy; cứ nhìn vào việc họ đón ông Obama ở Hà Nội cũng như là ở Saigon là biết ngay thôi. Ông Obama là đương kim tổng Hoa Kỳ, chứ đâu có phải là ông cố nội của họ đã chết lâu ngày nay đội mồ sống lại đâu, mà đón tiếp vòng trong vòng ngoài, bất kể nắng mưa, hoan hô vang trời dậy đất như thế chứ.

Mấy chục năm trước đây, người dân Hà Nội đã nghe theo lời dụ khị của Bác Hồ và Đảng Cộng thể “đánh Mỹ đến giọt máu cuối cùng” thế mà mấy bữa trước đây con cháu của họ lại hơn hờ, tươi cười đón tiếp tên tổng

thống Mỹ vô cùng nồng nhiệt, sao lại trở mặt nhanh thế? Cũng mấy chục năm về trước khi ông Hồ đang sống “bỗng chuyển sang từ trần” dân Hà Nội khóc như mưa đến nỗi nước mắt của họ tràn ngập đường phố “Thăng Long Thành Phố Cổ”, thế mà ngày nay con cháu của lại nhớn nhỡ, vui vẻ, thích thú đón tiếp tên tổng thống của một “đế quốc sừng sỏ” và cũng là một tên “sen đầm quốc tế” hung hăng, thế là thế nào?

Ngoài ra, trong việc đón tiếp ông Obama đến thăm Việt Nam của quý vị vừa qua, theo tôi và có lẽ cũng theo nhiều người khác ở hải ngoại cũng như trong nước, thì hành động và cử chỉ của bà Chủ Tịch Quốc Hội Nguyễn Thị Kim Ngân trong khi dẫn ông Obama thăm ao cá bác Hồ và cho cá ăn là đáng khâm phục nhất. Bà Chủ Tịch thật xứng đáng là con cháu của bà Trưng bà Triệu và xứng đáng là anh thư của đất nước VN ta ngày nay. Có nhiều người cho rằng, vì phải diễn xuất quá lâu, nên bà Chủ Tịch bực mình, bực mảy nên đã thấy nguyên bô thức ăn xuống hồ cá cho mau xong chuyện. Nói thế là họ chỉ hiểu bên ngoài của bà Chủ Tịch thôi mà không hiểu được sự thật trần trụi của bà Chủ Tịch. Việc hất nguyên bô thức ăn xuống hồ cá trước mặt và trước sự ngỡ ngàng của ông Obama không phải là một hành động tình cờ mà là một cử chỉ cố ý để “chơi” ông Obama của bà Chủ Tịch đấy. Này nhé, khi bà chủ tịch trực tiếp đổ nguyên bô thức ăn xuống hồ cá trước mặt ông Obama như thế tức là đổ nguyên bô thức ăn gián tiếp vào mặt của ông Obama chứ còn gì nữa phải không?

Theo tôi nghĩ đáng lý quý vị phải bố trí, dàn cảnh và đạo diễn để bà Chủ Tịch Quốc Hội xinh đẹp của quý vị dẫn ông Obama đến viếng thăm đài kỷ niệm hùng tráng đặt tại một bãi biển hùng vĩ thuộc tỉnh Quảng Bình, nơi mà cách đây gần 60 năm bác Hồ kính yêu của quý vị đã đến đó và đứng đái ở đó thì hay biết mấy, việc này vừa làm bỉ mặt ông Obama và vừa làm cho ông ta thấy được nhân dân Việt Nam yêu mến và trân quý Hồ Chủ Tịch đến nỗi chỗ ông ta đứng đái cũng dựng đài kỷ niệm để con cháu hàng ngàn năm sau còn cảm nhận được mùi khai nước tiểu của ông Hồ.

Cuối thư, xin chúc cụ TBT cùng quý ông quý bà trong bộ chính dồi dào sức khỏe để tiếp tục đưa dân tộc Việt tiến nhanh và tiến mạnh lên chủ nghĩa xã hội.

Kính thư

Một tên lính quèn VNCH trước đây

Một công dân già Hợp Chúng Quốc ngày nay

Huy Vũ